

Bruxelles, 24 mai 2018
(OR. en)

**Dosar interinstituțional:
2016/0359 (COD)**

9236/18
ADD 1

JAI 488
JUSTCIV 121
EJUSTICE 61
ECOFIN 478
COMPET 359
EMPL 232
SOC 295
CODEC 827

NOTĂ

Sursă:	Președinția
Destinatar:	Consiliul
Nr. doc. ant.:	8830/18 + ADD1
Nr. doc. Csie:	14875/16
Subiect:	Propunere de directivă a Parlamentului European și a Consiliului privind cadrele de restructurare preventivă, a doua șansă și măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE - Abordare generală parțială

În anexă, se pune la dispoziția delegațiilor un text revizuit consolidat al articolelor din titlul III (Remitere de datorie și interdicții), titlul IV (Măsuri de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie) și titlul V (Monitorizarea procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie), al definițiilor aferente din propunerea menționată în subiect, precum și al unui număr de considerente-cheie, text propus de Președinție drept compromis în vederea adoptării unei abordări generale parțiale de către Consiliu (Justiție și Afaceri Interne) cu ocazia reuniunii sale din 4-5 iunie 2018.

Modificările față de textul propunerii Comisiei sunt evidențiate prin **caractere aldine** sau, pentru textul eliminat, prin simbolul „(...)”. În cazul titlurilor, modificările sunt evidențiate prin **caractere aldine subliniate**.

Propunere de

DIRECTIVĂ A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI
privind cadrele de restructurare preventivă, remiterea de datorie și interdicțiile, precum și
măsurile de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de
datorie și de modificare a Directivei 2012/30/UE
(Directiva privind restructurarea, insolvența și remiterea de datorie)

TITLUL I

Dispoziții generale

Articolul 2

Definiții

- (1) În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții (...):

- „13. «(...) întreprinzător» înseamnă o persoană fizică care exercită o activitate comercială, economică, meșteșugărească sau profesională¹ (...);
14. «remitere completă de datorie» înseamnă fie **anularea posibilității de a impune întreprinzătorului plata datoriilor care pot fi remise, fie anularea datoriilor restante care pot fi remise ca atare, ca parte a unei proceduri care ar putea include** o valorificare a activelor (...) sau un plan de rambursare (...)»² sau ambele;

¹ Considerentul care însoțește acest articol va avea următorul text:
„Întreprinzătorii persoane fizice care exercită o activitate comercială, economică, meșteșugărească sau o activitate independentă ori activează ca liber-profioniști se pot confrunta cu riscul de a deveni insolvabili. Dat fiind că posibilitățile unei a doua șanse diferă de la un stat membru la altul, întreprinzătorii insolvabili sau supraîndatorați ar putea fi motivați să se mute în alte state membre pentru a beneficia de o perioadă mai scurtă premergătoare remiterii de datorie sau de condiții mai atrăgătoare la remiterea de datorie, ceea ce creează o insecuritate juridică și costuri suplimentare pentru creditorii care doresc să își recupereze creanțele. În plus, efectele insolvenței, în special stigmatul social, consecințele juridice, cum ar fi ordinele prin care întreprinzătorilor li se interzice să demareze și să desfășoare activități de întreprinzător, și incapacitatea persistentă de a-și plăti datoriile constituie importanți factori de descurajare pentru întreprinzătorii care doresc să înființeze o întreprindere sau să beneficieze de o a doua șansă, deși este dovedit faptul că întreprinzătorii care au devenit insolvabili au mai multe șanse să aibă succes a doua oară. Prin urmare, ar trebui să fie luate măsuri de reducere a efectelor negative pe care supraîndatorarea sau insolvența le au asupra întreprinzătorilor, în special prin autorizarea unei remiteri complete de datorie după scurgerea unei anumite perioade de timp și prin limitarea perioadei de valabilitate a ordinelor de interdicție emise ca urmare a supraîndatorării sau insolvenței debitorului. Conceptul de insolvență ar trebui definit în dreptul național, și poate lua forma supraîndatorării. Noțiunea de întreprinzător în sensul prezentei directive nu aduce atingere poziției administratorilor sau directorilor de companii, care ar trebui să fie tratată în conformitate cu dreptul național.”

² Se include un nou considerent cu următorul text:
„Un plan de rambursare ar putea lua forma unui transfer periodic către creditorii al unui procent din venitul disponibil, în conformitate cu dreptul național, și poate include și alte condiții și obligații juridice prevăzute în dreptul național. Nu ar trebui să existe cerința ca un plan de rambursare să fie sprijinit de majoritatea creditorilor.”

TITLUL III

(...) Remitere de datorie și interdicții

Articolul 19

Accesul la remiterea de datorie

- (1) Statele membre se asigură că întreprinzătorii **insolvabili au acces³ la cel puțin o procedură care poate să conducă la o remitere completă** de datorie în conformitate cu prezenta directivă.
- Statele membre pot solicita ca activitatea comercială, economică, meșteșugărească sau profesională de care se leagă datoriile să înceteze⁴.**
- (2) Statele membre în care remiterea completă de datorie este condiționată de o rambursare parțială a datoriei de către întreprinzător se asigură că obligația de rambursare aferentă se bazează pe situația specifică a întreprinzătorului⁵ și, **în special**, că ea este (...) proporțională cu venitul **și activele confiscabile sau disponibile ale întreprinzătorului** în perioada premergătoare remiterii de datorie **și că ține seama de interesul echitabil al creditorilor.**

³ Considerentele vor clarifica faptul că dreptul național este cel care va prevedea modul în care se acordă accesul la remitere, inclusiv posibilitatea de a introduce o obligație de solicitare a remiterii.

⁴ Considerentele vor clarifica faptul că statele membre pot prevedea ca întreprinzătorii să nu fie împiedicați să demareze o nouă activitate în același sector sau într-un sector diferit pe parcursul punerii în aplicare a planului de rambursare.

⁵ Considerentele vor clarifica faptul că statele membre pot să prevadă posibilitatea de a ajusta obligația de rambursare atunci când are loc o modificare semnificativă în situația financiară a debitorului, fie o ameliorare, fie o deteriorare.

Articolul 20

Perioada premergătoare remiterii de datorie

- (1) **Statele membre se asigură că** perioada (...) după care datoria întreprinzătorilor **insolvabili** poate fi remisă integral nu este mai mare de trei ani și începe **cel târziu la data:**
- (a) **deciziei luate de o autoritate judiciară sau administrativă pentru a confirma planul sau demararea⁶ punerii în aplicare a (...) planului (...)⁷, în cazul unei proceduri care include un plan de rambursare, sau**

⁶ Considerentele vor oferi exemple care să clarifice sensul formulării „demararea punerii în aplicare a planului de rambursare”, care ar putea fi, de exemplu, prima tranșă din cadrul planului de rambursare.

⁷ Se include un nou considerent cu următorul text:

„În cadrul procedurilor care includ un plan de rambursare, o valorificare a activelor sau o combinație a acestor două posibilități ar trebui să fie disponibilă o remitere de datorie. În punerea în aplicare a prezentelor dispoziții, statele membre pot alege liber între aceste alternative și, dacă în temeiul dreptului național sunt disponibile mai multe proceduri care conduc la remitere, statele membre ar trebui să se asigure că cel puțin una dintre aceste proceduri oferă întreprinzătorilor insolvabili posibilitatea unei remiteri complete de datorie într-un termen care să nu depășească trei ani. În cazul procedurilor care combină valorificarea activelor cu un plan de rambursare, perioada premergătoare remiterii de datorie ar trebui să înceapă cel târziu din momentul în care planul de rambursare este confirmat de o instanță sau începe să fie pus în aplicare, dar ar putea, de asemenea, să înceapă mai devreme, de exemplu atunci când se ia o decizie de inițiere a procedurii.”

(b) **deciziei luate de autoritatea judiciară sau administrativă (...) de a iniția (...) procedura⁸ sau a stabilirii masei credale⁹, în cazul oricărei alte proceduri.**

- (2) Statele membre se asigură că (...) datoria întreprinzătorilor **insolvabili care și-au respectat obligațiile, în cazul în care există astfel de obligații în temeiul dreptului intern**, este remisă la **expirarea perioadei premergătoare** fără a fi nevoie să se solicite unei autorități judiciare sau administrative **inițierea unei proceduri suplimentare¹⁰ față de cele menționate la alineatul (1).**

Fără a aduce atingere primului paragraf, statele membre pot să mențină sau să introducă dispoziții care să permită autorității judiciare sau administrative să verifice, din oficiu sau la cererea unei persoane care are un interes legitim, dacă întreprinzătorii și-au îndeplinit obligațiile pentru a obține remiterea de datorie¹¹.

⁸ Ar trebui clarificat într-un considerent faptul că, în scopul calculării perioadei premergătoare remiterii de datorie în temeiul prezentei directive, statele membre pot prevedea că noțiunea de „inițiere a procedurii” nu include măsuri preliminare, cum ar fi măsuri de menținere a activităților sau de numire a unui practician pentru măsuri preliminare de insolvență, cu excepția cazului în care astfel de măsuri permit valorificarea activelor, inclusiv cedarea și distribuirea activelor către creditori.

⁹ Se include un nou considerent cu următorul text:
„În procedurile care nu includ un plan de rambursare, perioada premergătoare remiterii de datorie ar trebui să înceapă cel târziu de la data deciziei luate de o autoritate judiciară sau administrativă privind inițierea procedurii sau din momentul stabilirii masei credale. Stabilirea masei credale nu ar trebui neapărat să presupună luarea unei decizii oficiale sau confirmarea de către o autoritate judiciară sau administrativă, exceptând cazul în care o astfel de decizie este deja prevăzută în dreptul intern, și poate consta în prezentarea inventarului activelor și pasivelor.”

¹⁰ Se include un nou considerent cu următorul text:
„În cazul în care calea procedurală care conduce la remitere implică valorificarea activelor întreprinzătorului, statele membre nu sunt împiedicate să prevadă că cererea de remitere este tratată separat de valorificarea activelor, cu condiția ca cererea să constituie o parte integrantă a căii procedurale care conduce la remitere în temeiul prezentei directive.

¹¹ Considerentele vor clarifica faptul că această dispoziție nu aduce atingere sarcinii probei, ceea ce înseamnă că un debitor poate fi obligat prin lege să prezinte dovezi ale respectării obligațiilor care îi revin.

- (2a) Statele membre pot să prevadă că remiterea completă de datorie nu împiedică continuarea unei proceduri de insolvență care implică valorificarea și distribuirea activelor întreprinzătorului care făceau parte din masa credală la momentul menționat în primul paragraf de la alineatul (2).

Articolul 21

Perioada de interdicție

- (1) Statele membre se asigură că, atunci când un întreprinzător **insolvabil** obține remiterea de datorie în conformitate cu prezenta directivă, orice interdicție¹² de demarare sau exercitare a unei activități comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale **pe baza unicului motiv că** întreprinzătorul **este insolvabil** încetează să producă efecte cel mai târziu la sfârșitul perioadei premergătoare remiterii de datorie. (...)
- (1a) Statele membre se asigură că, după scurgerea perioadei premergătoare remiterii de datorie, interdicțiile menționate la alineatul (1) din prezentul articol încetează să producă efecte fără a fi nevoie să i se solicite unei autorități judiciare sau administrative să inițieze o procedură suplimentară față de cele menționate la articolul 20 alineatul (1).

¹² Considerentele vor clarifica faptul că, în cazul în care permisul unui întreprinzător de a desfășura o anumită activitate comercială a fost refuzat sau revocat ca urmare a unei interdicții, prezenta directivă nu împiedică statele membre să solicite depunerea unei noi cereri de obținere a unui/unei astfel de permis/autorizații după ce expiră interdicția de a exercita respectiva activitate meșteșugărească/economică/comercială/profesională.

Derogări¹³

- (1) Prin derogare de la articolele 19-21, statele membre pot să mențină sau să introducă dispoziții prin care accesul la remiterea de datorie **este refuzat**, restricționat **sau revocat** sau prin care sunt prevăzute perioade mai lungi pentru obținerea unei remiteri complete **de datorie** sau perioade de interdicție mai lungi, dacă există anumite circumstanțe bine definite și dacă astfel de **derogări** sunt justificate **în mod corespunzător (...), cum ar fi¹⁴**:
- (a) **în cazul în care** întreprinzătorul **insolvabil** a acționat **față de creditorii sau de alte părți interesate** în mod necinstit sau cu rea-credință, **potrivit dreptului intern**, în momentul supraîndatorării, **în timpul procedurii de insolvență** sau la **achitarea datoriei**;
- (b) **în cazul în care** întreprinzătorul **insolvabil** nu respectă un plan de rambursare sau orice altă obligație legală care vizează protejarea intereselor creditorilor, **inclusiv obligația de a maximiza randamentele pentru creditorii**;

¹³ Considerentul care însoțește acest articol va avea următorul text:
„O remitere completă de datorie sau încetarea interdicțiilor după o (...) perioadă mai scurtă de trei ani nu este oportună în toate situațiile, astfel că pot fi instituite derogări de la această regulă care să fie bazate pe motive prevăzute în legislațiile naționale. De exemplu, astfel de derogări pot fi instituite în cazuri în care debitorul este necinstit sau a acționat cu rea-credință sau în care acesta nu a respectat anumite obligații legale, inclusiv obligația de a maximiza randamentele pentru creditorii, care poate lua forma unei obligații generale de a genera venituri sau active. O derogare specifică poate fi instituită în cazul în care este necesar să se garanteze echilibrul între drepturile debitorului și drepturile unuia sau mai multor creditorii, de exemplu în cazul în care creditorul este o persoană fizică care necesită mai multă protecție decât debitorul. După acordarea remiterii, statele membre ar trebui să poată prevedea posibilitatea, în temeiul dreptului intern, de a revoca beneficiile unei remiteri complete în cazul în care, de exemplu, situația financiară a debitorului se îmbunătățește în mod semnificativ ca urmare a unor circumstanțe neprevăzute, cum ar fi câștigarea la loterie sau intrarea în posesia unei moșteniri sau a unei donații. În cazul în care există un motiv justificat pe baza prevederilor din dreptul intern, poate fi oportun să se limiteze posibilitatea remiterii pentru anumite categorii de datorii. Datoriile garantate pot fi excluse de la posibilitatea remiterii doar până la valoarea garanției reale, astfel cum este stabilită în dreptul intern, în timp ce restul datoriei ar trebui să fie tratat drept datorie negarantată.”

¹⁴ Considerentele vor clarifica faptul că alineatele (1) și (3) de la articolul 22 nu sunt exhaustive.

- (ba) în cazul în care întreprinzătorul insolvabil nu respectă obligațiile de informare sau de cooperare în temeiul dreptului intern;
 - (c) în cazul cererilor de remitere abuzive;
 - (d) în cazul unei noi cereri de remitere (...) într-un anumit termen (...) de la data la care întreprinzătorului insolvabil i s-a acordat o remitere completă de datorie sau i s-a refuzat o remitere completă de datorie ca urmare a unei încălcări grave a obligațiilor de informare sau de cooperare;
 - (da) în cazul în care costul procedurii care conduce la remiterea de datorie nu este acoperit¹⁵; sau
 - (db) în cazul în care o derogare este necesară pentru a garanta echilibrul între drepturile debitorului și drepturile unuia sau mai multor creditori.
- (2) Prin derogare de la articolul 20, statele membre pot să prevadă ca perioadele premergătoare remiterii de datorie să fie mai lungi în cazurile în care:
- (a) o autoritate judiciară sau administrativă aprobă sau dispune măsuri pentru a proteja reședința principală a întreprinzătorului insolvabil și, după caz, a familiei acestuia sau activele esențiale pentru continuarea activității comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale a întreprinzătorului; sau
 - (b) reședința principală a întreprinzătorului insolvabil nu este valorificată.
- (3) Statele membre pot exclude anumite categorii de datorii, cum ar fi:
- (a) datoriile garantate;
 - (b) datoriile care decurg din sau sunt legate de sancțiuni penale;
 - (c) datoriile care decurg din răspunderea delictuală;

¹⁵ Considerentele vor clarifica faptul că costul procedurii care conduce la remiterea de datorie include taxele autorităților judiciare și administrative și ale practicienilor din domeniul insolvenței.

- (d) datoriile aferente obligațiilor de întreținere care decurg dintr-o relație de familie, de rudenie, de căsătorie sau de alianță;
- (e) datoriile acumulate după solicitarea sau inițierea procedurii care conduce la remiterea de datorie; și
- (f) datoriile care decurg din obligația de a plăti costul procedurii care conduce la remiterea de datorie,

de la remiterea **de datorie** sau **pot restricționa accesul la remiterea de datorie** sau pot stabili o perioadă mai lungă premergătoare remiterii de datorie în cazul în care astfel de excluderi, **restricții** sau prelungiri de perioadă sunt justificate **în mod corespunzător (...)**.

- (4) Prin derogare de la articolul 21, statele membre pot să prevadă ca perioadele de interdicție să fie mai lungi sau nedeterminate fie în cazul în care întreprinzătorul **insolvabil** este membru al unei profesii cu norme etice specifice **sau norme specifice privind reputația sau expertiza sau al unei profesii care se ocupă de gestionarea proprietății altor persoane**, fie în cazul în care un întreprinzător **insolvabil intenționează să obțină acces la o astfel de profesie**¹⁶.
- (4a) Prezenta directivă nu aduce atingere normelor de drept intern privind interdicțiile dispuse de o autoritate judiciară sau administrativă, altele decât cele menționate la articolul 21.

¹⁶ Considerentele vor clarifica faptul că, în cazul în care adoptă o decizie cu privire la o activitate supravegheată în mod specific, o autoritate dintr-un stat membru poate să ia în considerare totodată, chiar și în cazul în care perioada de interdicție prevăzută la articolul 21 a expirat, faptul că întreprinzătorul insolvabil a obținut o remitere de datorie în conformitate cu prezenta directivă.

*Consolidarea **procedurilor** referitoare la datoriile (...) **întreprinzătorilor***

- (1) Statele membre se asigură că, în cazul în care **întreprinzătorii insolvăbili au** atât datorii (...) acumulate în cursul activității **lor** comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale, cât și datorii (...) dobândite în afara activităților respective, toate datoriile **care pot fi remise** sunt tratate în cadrul unei singure proceduri, în scopul obținerii unei remiteri **complete de datorie**¹⁷.
- (2) **Prin derogare de la alineatul (1), statele membre pot prevedea** că (...) atât datoriile **dobândite de întreprinzătorii insolvăbili în cursul activităților lor comerciale, economice, meșteșugărești sau profesionale, cât și datoriile dobândite în afara activităților respective** se tratează în proceduri separate, cu condiția ca aceste proceduri să poată fi coordonate în scopul obținerii unei remiteri **complete de datorie** în conformitate cu prezenta directivă¹⁸.

¹⁷ Considerentele vor clarifica faptul că această dispoziție nu aduce atingere posibilității ca statele membre care permit întreprinzătorilor să își continue pe cont propriu activitatea comercială în cursul unei proceduri de insolvență să prevadă că astfel de întreprinzători pot fi supuși unei noi proceduri de insolvență în cazul în care activitatea continuă respectivă devine insolvabilă.

¹⁸ Considerentele vor clarifica printr-un exemplu cazurile în care ar fi necesară o astfel de coordonare între diferitele proceduri, cum ar fi atunci când un activ este utilizat atât în cursul activității profesionale, cât și în afara acesteia.

TITLUL IV

Măsuri de sporire a eficienței procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie

Articolul 24

Autoritățile judiciare și administrative¹⁹

Fără a aduce atingere independenței judiciare și diferențelor de organizare a sistemelor judiciare din Uniune, statele membre se asigură că:

¹⁹ Considerentul care însoțește acest articol va avea următorul text:
„Este necesar să se mențină și să se sporească transparența procedurilor și probabilitatea ca acestea să aibă consecințe care să fie favorabile supraviețuirii întreprinderilor și acordării unei a doua șanse întreprinzătorilor sau care să permită lichidarea eficientă a întreprinderilor neviabile. Este necesar, de asemenea, să se reducă durata excesivă a procedurilor de insolvență din numeroase state membre, prin care se creează insecuritate juridică pentru creditori și investitori și rate scăzute de recuperare. În sfârșit, având în vedere mecanismele de cooperare îmbunătățită între instanțe și practicieni în cazurile transfrontaliere, instituite prin Regulamentul (UE) 2015/848, este necesar ca profesionalismul tuturor actorilor implicați să fie adus la niveluri similare în toată Uniunea. Pentru îndeplinirea acestor obiective, statele membre ar trebui să se asigure că membrii organelor judiciare și administrative sunt formați **corespunzător** și dispun de **cunoștințele de specialitate necesare pentru îndeplinirea responsabilităților ce le revin. Cunoștințele de specialitate și formarea corespunzătoare pot fi, de asemenea, dobândite în cursul exercitării profesiei de membru al unei autorități judiciare sau administrative sau, înainte de numirea într-o astfel de funcție, în cursul exercitării unei alte profesii relevante. (...) Formarea și cunoștințele de specialitate de acest tip ar trebui să permită luarea în mod eficace a unor decizii cu impact economic și social potențial semnificativ și nu trebuie neapărat să însemne că magistrații trebuie să se ocupe exclusiv de cazuri de restructurare, de insolvență și de acordare a unei a doua șanse. De exemplu, crearea unor instanțe sau camere specializate sau numirea unor judecători specializați în conformitate cu legislația națională care reglementează organizarea sistemului judiciar, precum și concentrarea competenței judiciare în mâinile unui număr limitat de autorități judiciare sau administrative ar putea fi modalități eficace de atingere a obiectivelor menționate mai sus.**”

- (a) membrii autorităților **judiciare** și administrative care se ocupă de **procedurile** de restructurare, de insolvență și **de remitere de datorie** beneficiază de formare **adecvată** (...) (...) **și dispun de cunoștințele de specialitate necesare pentru îndeplinirea** responsabilităților ce le revin **și**
- (b) (...) **procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie** sunt abordate în mod eficient²⁰ (...).

²⁰ Termenul „rapidă” a fost eliminat deoarece s-a considerat că „în mod eficient” include noțiunea de „rapiditate”. Considerentele vor oferi o clarificare în acest sens. Acestea vor clarifica, de asemenea, faptul că statele membre nu sunt obligate să introducă prevederi conform cărora autoritățile judiciare și administrative ar fi nevoite să acorde prioritate acestor tipuri de proceduri în detrimentul altor proceduri.

(...)

(...) Practicienii **implicați în procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie**²¹

Statele membre se asigură că:

²¹ Considerentul care însoțește acest articol va avea următorul text:
 „Statele membre ar trebui totodată să se asigure că practicienii din domeniul restructurării, al insolvenței și **al remiterii de datorie** care sunt numiți de autoritățile judiciare sau administrative sunt formați și supravegheați **corespunzător** în îndeplinirea sarcinilor lor, că sunt numiți într-un mod transparent, cu respectarea deplină a necesității de a asigura proceduri eficiente, și că își îndeplinesc sarcinile cu integritate. **Aceasta include cazurile în care practicienii sunt selectați de debitor, de creditor sau de un comitet al creditorilor de pe o listă sau dintr-un grup care este aprobat(ă) în prealabil de o autoritate judiciară sau administrativă. Pentru alegerea practicianului, debitorul, creditorii sau comitetul creditorilor ar putea beneficia de o marjă de apreciere în ceea ce privește cunoștințele de specialitate și experiența practicianului la modul general, precum și cerințele cazului respectiv, iar debitorii care sunt persoane fizice ar putea fi scutiți în totalitate de o astfel de atribuție. În cazurile care comportă elemente transfrontaliere, numirea ar trebui să țină seama, printre altele, de capacitatea practicienilor de a respecta obligațiile prevăzute de Regulamentul privind procedurile de insolvență (reformare) [Regulamentul (UE) 2015/848] privind capacitatea acestora de comunicare și de cooperare cu practicieni străini din domeniul insolvenței și cu autorități judiciare și administrative străine, precum și de capacitatea resurselor lor umane și administrative de a face față unui volum potențial ridicat de cazuri. (...) Practicienii ar trebui să facă obiectul unor mecanisme de supraveghere și de reglementare care ar trebui să includă măsuri eficace vizând răspunderea practicienilor care nu și-au îndeplinit atribuțiile, cum ar fi, de exemplu, o reducere a onorariului practicianului, excluderea de pe lista sau din grupul de practicieni care pot fi numiți în cazuri de insolvență, precum și, dacă este cazul, sancțiuni disciplinare, administrative sau penale. Astfel de mecanisme de supraveghere și de reglementare nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor de drept intern privind răspunderea civilă pentru daune provocate de nerespectarea obligațiilor contractuale și necontractuale. Aceste standarde pot fi atinse, în principiu, fără a fi nevoie să se creeze noi profesii și calificări în legislația națională. Prezentele dispoziții pot fi extinse, în temeiul dreptului intern, pentru a se aplica și altor practicieni.**”

- (a) **practicienii numiți de o autoritate judiciară sau administrativă pentru a se ocupa de proceduri de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie („practicienii”)²² beneficiază de formare adecvată²³ (...) și dispun de cunoștințele de specialitate necesare pentru îndeplinirea responsabilităților care le revin;**
- (b) (...) **condițiile de eligibilitate, precum și procesul de numire, revocare și demisie a practicienilor (...) sunt clare, transparente și echitabile (...);**
- (c) (...) la **numirea** unui practician (...) care să se ocupe de un caz anume, **inclusiv de cazurile care comportă elemente transfrontaliere**, se ține seama în mod corespunzător de experiența și de cunoștințele de specialitate ale practicianului, **avându-se în vedere caracteristicile specifice ale cazului (...)**²⁴ și
- (d) **pentru a se evita orice conflict de interese, debitorii și creditorii²⁵ au posibilitatea fie de a se opune selecției sau numirii, fie de a solicita înlocuirea practicianului.**

(2) (...)

(3) (...)

(4) (...)

²² Considerentele vor clarifica faptul că noțiunea de practicieni din domeniul restructurării, al insolvenței și al remiterii de datorie îi include pe practicienii din domeniul insolvenței, astfel cum sunt definiți de Regulamentul (UE) 2015/848.

²³ Considerentele vor clarifica faptul că formarea și cunoștințele de specialitate adecvate pentru practicieni pot fi, de asemenea, dobândite în timpul exercitării profesiei. Ele vor clarifica, de asemenea, faptul că statele membre nu sunt obligate să asigure ele însele formarea necesară, ci că aceasta poate fi oferită, de exemplu, de asociații profesionale sau de alte organisme.

²⁴ Considerentele vor clarifica faptul că această obligație nu împiedică selectarea unui practician prin vreo altă metodă de selecție, cum ar fi selecția aleatorie cu ajutorul unui program de software, cu condiția ca persoana/mecanismul care selectează practicianul într-un caz anume să țină seama în mod corespunzător de experiența și de cunoștințele de specialitate ale practicianului.

²⁵ Considerentele vor clarifica faptul că statele membre sunt libere să decidă cu privire la mijloacele prin care se exprimă obiecția împotriva selecționării practicianului sau prin care se solicită înlocuirea sa, putând impune, de exemplu, creditorilor să obiecteze prin intermediul unui comitet al creditorilor.

Supravegherea și remunerarea practicienilor (...)

- (1) Statele membre instituie **mecanisme** corespunzătoare de supraveghere și de reglementare pentru a se asigura că activitatea practicienilor (...) este supravegheată **în mod eficient, cu scopul de a se garanta că serviciile lor sunt prestate cu eficacitate și competență și că sunt furnizate în mod imparțial și independent în raport cu părțile implicate. Mecanismele respective** includ, de asemenea, (...) **măsuri** eficace vizând răspunderea practicienilor care nu și-au îndeplinit atribuțiile.
- (1a) **Statele membre pot încuraja elaborarea unor coduri de conduită pentru practicieni și respectarea lor de către aceștia.**
- (2) Statele membre se asigură că **remunerarea** practicienilor (...) **este** reglementată prin norme care **sunt conforme cu obiectivul unei (...)** finalizări eficiente a procedurilor. (...)

Statele membre se asigură că există proceduri corespunzătoare (...) **pentru a soluționa** eventualele litigii legate de remunerare **și că litigiile respective sunt soluționate în mod eficace**²⁷.

²⁶ Considerentul care însoțește prezentul articol a fost inclus în considerentul 40 (a se vedea nota de subsol 21).

²⁷ Considerentele vor clarifica faptul că statele membre nu sunt obligate să introducă prevederi conform cărora autoritățile judiciare și administrative ar fi nevoite să acorde prioritate soluționării acestor tipuri de litigii în detrimentul altor proceduri.

*Utilizarea mijloacelor electronice de comunicare*²⁹

- (1) Statele membre se asigură că, **în cadrul procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie, părțile la procedură, practicianul sau autoritatea judiciară ori administrativă pot efectua pe cale electronică, inclusiv în situații transfrontaliere, cel puțin următoarele acțiuni:**
- (a) declararea creanțelor;
 - (b) **depunerea** planurilor de restructurare sau de rambursare (...);
 - (c) **notificarea** creditorilor³⁰;
 - (d) (...);
 - (e) **înaintarea de contestații și de recursuri.**

²⁸ Pentru acest articol va fi prevăzută o perioadă de transpunere de 5 ani, cu excepția literei (e) în cazul căreia perioada de transpunere va fi de 7 ani.

²⁹ Considerentul care însoțește acest articol va avea următorul text:
*„Pentru a reduce și mai mult durata procedurilor, **pentru a facilita o mai bună participare a creditorilor la procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie, precum și pentru a asigura condiții similare pentru creditorii, indiferent de locul în care sunt situați în Uniune, statele membre ar trebui să adopte dispoziții care să permită debitorilor, creditorilor, practicienilor și autorităților judiciare și administrative să utilizeze mijloace electronice de comunicare la distanță.** Prin urmare, ar trebui să fie posibil ca anumite etape procedurale, cum ar fi declararea creanțelor de către creditorii, notificarea **creditorilor** sau depunerea **de contestații și înaintarea de recursuri** să aibă loc în format electronic. **Părțile nu ar trebui să fie obligate să recurgă la astfel de mijloace electronice, în cazul în care acestea nu sunt obligatorii conform dreptului intern, fără a se aduce atingere posibilității ca statele membre să instituie un sistem obligatoriu de depunere și de comunicare electronică a documentelor pentru procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie. Statele membre sunt libere să aleagă tipul de mijloace electronice de comunicare, acestea putând consta, de exemplu, într-un sistem special conceput pentru transmiterea electronică a acestor documente sau în utilizarea poștei electronice, fără a se exclude posibilitatea ca statele membre să introducă elemente care să asigure securitatea comunicărilor electronice, cum ar fi semnătura electronică. Recunoașterea transfrontalieră a acestor comunicări ar trebui să respecte Regulamentul (UE) nr. 910/2014 al Parlamentului European și al Consiliului.**”*

³⁰ Considerentele vor clarifica faptul că statele membre pot să prevadă că notificările către un creditor pot fi adresate pe cale electronică numai în cazul în care creditorul respectiv a consimțit în prealabil să se recurgă la comunicarea electronică.

TITLUL V

Monitorizarea procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie

Articolul 29

Culegerea datelor³¹

- (1) (...) **Anual**, statele membre culeg și compilează, la nivel **național**, date despre **procedurile de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie, defalcate pe tip de procedură, acoperind cel puțin următoarele elemente:**

³¹ Considerentul care însoțește acest articol va avea următorul text:
„Este important să se culeagă date fiabile și comparabile cu privire la rezultatele procedurilor de restructurare, de insolvență și de remitere de datorie, în vederea monitorizării modului în care prezenta directivă este transpusă și aplicată. Prin urmare, statele membre ar trebui să adune și să compileze date suficient de detaliate pentru a permite evaluarea cu acuratețe a modului în care directiva funcționează în practică și ar trebui să transmită aceste date Comisiei. Formularul pentru transmiterea acestor date Comisiei, care va fi stabilit de Comisie cu ajutorul unui comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011, ar trebui să furnizeze o listă restrânsă a principalelor rezultate ale procedurilor care sunt comune tuturor statelor membre. De exemplu, în cazul unei proceduri de restructurare, principalele rezultate ar putea include: proceduri în cadrul cărora un plan a fost confirmat de către o instanță, planuri care nu au fost confirmate de o instanță, proceduri de restructurare care au fost transformate în proceduri de lichidare sau închise ca urmare a inițierii procedurilor de lichidare înainte ca un plan să fi fost confirmat de către o instanță. Formularul ar trebui totodată să furnizeze o listă de opțiuni care ar putea fi luate în considerare de statele membre atunci când stabilesc dimensiunea debitorului, prin referire la unul sau la mai multe dintre elementele care se regăsesc în definiția microîntreprinderilor, a întreprinderilor mici, mijlocii și mari, elemente comune legislațiilor tuturor statelor membre. În orice caz, una dintre aceste opțiuni ar trebui să permită stabilirea dimensiunii debitorilor exclusiv în funcție de numărul de angajați. Formularul elaborat cu sprijinul comitetului ar trebui, de asemenea, să definească elementele costului mediu și ale ratelor medii de recuperare pentru care statele membre pot culege date în mod voluntar.

- (a) numărul de proceduri care au fost solicitate sau inițiate, dacă o asemenea inițiere este prevăzută de dreptul intern, care sunt în curs de desfășurare sau care au fost închise (...);**
- (b) durata medie a procedurilor, de la data depunerii cererii sau de la inițierea acestora, dacă o asemenea inițiere este prevăzută de dreptul intern, până la închidere;**
- (c) numărul de proceduri, altele decât cele menționate la litera (ca)³², defalcate pe (...) tipuri de rezultate;**
- (ca) numărul de cereri care au solicitat proceduri de restructurare și care au fost declarate inadmisibile, au fost respinse sau au fost retrase înainte de a fi deschise³³;**
- (d) (...)**
- (e) (...)**
- (f) (...)**
- (g) (...)**

³² Considerentele vor clarifica faptul că scopul acestei formulări este de a permite statelor membre să nu ia în considerare procedurile care se încheie înainte de adoptarea vreunei măsuri relevante.

³³ Considerentele vor clarifica faptul că statele membre pot indica o cifră comună pentru litera (ca) în ansamblu și că nu trebuie să separe cele trei elemente din cuprinsul acesteia.

- (1a) **Annual, statele membre culeg și compilează, la nivel național, date despre numărul de debitori care au făcut obiectul unor proceduri de restructurare sau de insolvență și care, în perioada de trei ani premergătoare depunerii cererii sau inițierii unor astfel de proceduri, dacă o asemenea inițiere este prevăzută de dreptul intern, au avut un plan de restructurare confirmat în cadrul unei proceduri anterioare de restructurare, de punere în aplicare a titlului II.**
- (1b) **Annual, statele membre pot culege și compila defalcăt, la nivel național, date despre costul mediu al fiecărui tip de procedură, precum și despre ratele medii de recuperare pentru creditorii garantați și negarantați și, după caz, pentru alte tipuri de creditori.**
- (2) **Statele membre prezintă defalcăt datele menționate la alineatul (1) literele (a)-(c) și, după caz și atunci când sunt disponibile, datele menționate la alineatul (1b), pe următoarele categorii:**
- (a) **dimensiunea debitorilor care nu sunt persoane fizice (...);**
 - (b) **statutul de persoană fizică sau de persoană juridică al debitorilor care fac obiectul unor proceduri de restructurare sau de insolvență și**
 - (c) **(...) dacă procedurile care conduc la o remitere de datorie îi vizează numai pe întreprinzători sau pe toate persoanele fizice.**
- (2a) **Statele membre pot culege și compila datele menționate la alineatele (1), (1a), (1b) și (2) prin intermediul unei tehnici de eșantionare care să garanteze că eșantioanele sunt reprezentative sub aspectul mărimii și diversității³⁴.**

³⁴ Considerentele vor oferi orientări suplimentare privind elementele care ar putea fi luate în considerare atunci când statele membre fac uz de o tehnică de eșantionare.

- (3) Statele membre **culeg și** compilează datele menționate la alineatele (1), **(1a)**, (2) **și, după caz, (1b)**, pentru ani calendaristici compleți care se încheie la data de 31 decembrie a fiecărui an, începând cu (...) primul an calendaristic complet care urmează după [*data de (...) aplicare a actelor de punere în aplicare menționate la alineatul (4)*]. **Datele respective** se comunică anual Comisiei, cu ajutorul unui formular standard de comunicare a datelor, până la data de 31 **decembrie** a anului calendaristic care urmează anului pentru care **se culeg** datele.
- (4) Comisia stabilește formularul de comunicare³⁵ menționat la alineatul (3) **al prezentului articol** prin intermediul unor acte de punere în aplicare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de **examinare** menționată la articolul 30 alineatul (2).

Articolul 30

Procedura comitetului

- (1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.
- (2) Dacă se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul **5** din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

În cazul în care comitetul nu emite niciun aviz, Comisia nu adoptă proiectul de act de punere în aplicare și se aplică articolul 5 alineatul (4) al treilea paragraf din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

³⁵ Considerentele vor clarifica faptul că formularul de comunicare menționat la articolul 29 alineatul (4) va prevedea posibilitatea ca statele membre să ofere informații suplimentare, în cazul în care le au la dispoziție, de exemplu cu privire la cuantumul total al activelor și al pasivelor.